BIKETRIAL REVUE

číslo 6 | únor 2014

Lukáš Buriánek, model 2008

ÚVODNÍK

Toto číslo je věnováno především federaci BIU, která letos vstupuje do své dvacáté třetí sezony. Co nového přinese? Pro rok 2014 platí nová mezinárodní technická pravidla, největší změnou je rozdělení dívčí kategorie na dvě výkonnosti (**girls** a **elite femine**), jinak zůstává téměř vše „při starém".

V kalendáři BIU závodů má Česká republika i letos významné místo: ve Znojmě se bude konat mistrovství Evropy 2014 a v Tanvaldu finálové kolo mistrovství světa. Zbývající tři mezinárodní závody se pojedou ve Španělsku, proběhnou se zde první dvě kola světového šampionátu a také jarní Světový pohár.

V seznamu soutěží domácího mistrovství a přeboru najdeme některé nové a obnovené lokality. Celkem nás letos čeká deset závodů „mistráku". Komu by to bylo málo, může si přijet zazávodit i na několik soutěží připravovaných mimo tento seriál. První z nich je halový závod jednotlivců a družstev v Olomouci. Pozvánku najdete na poslední straně tohoto vydání magazínu Biketrialová revue.

-RJ-

Do kolikáté sezony letos nastupuješ?

Dvacáté deváté. Pěkně to letí :)

Co je na biketrialu tak zajímavé, že u něj člověk tak dlouho vydrží?

Já už jsem se v trialovým prostředí narodil, takže to tak nějak ke mně patří. Rodiče a příbuzní byli u počátků trialu i biketrialu v Československu. Biketrialu jsem věnoval podstatnou většinu svýho života. Je to pěknej sport, kde to není jen o kole (nebo motorce) a pořádný fyzičce. Musí se u toho i myslet. Navíc se okolo biketrialu se motá spousta lidí, který mám rád.

Na kole bojuješ kromě překážek se svým kolenem, jezdíš ale i na motorkový závody…

Na motorkový závody jezdím jen s foťákem a kamerou. Trial by mě bavil moc, ale motorku bych přes ty slabý kolena neudržel a nezvládal bych to ani finančně. Trial je ale krásnej. To jsou naše kořeny.

Nejsi jenom jezdec, v Česku zastupuješ výrobce kol Echo. Na jakém modelu tě uvidíme letos?

Poslední roky jsem si hodně oblíbil rámy Because, což jsou levnější výrobky od konkurenčního výrobce - Neon Bikes. Jsou ale moc hezky udělaný a sedí mi. Mám rád, když se podaří postavit něco pěknýho za super peníz. Není vždycky nutný používat jen to nejdražší. Zbytek mýho kola je více méně od Echa a jedu na tom už několik sezón. Čas od času měním jen rámy. Zbytek nechávám stejný.

Ptám se proto, že některá tvá kola nešla přehlédnout. Ať už to byly první Neony s barevně sladěnými barevnými šrouby a pedály, nebo - a to ani nevím, co bylo za značku - taková příhradovina z mnoha tenoučkých trubiček…

Mám to štěstí, že jsem se v biketrialu za ty roky propracoval až do stádia, kdy si na

(pokračování na straně 2)

OBSAH:

Rozhovor: Lukáš Buriánek (1, 2)

Mezinárodní biketrialová unie BIU (2)

Kalendář mezinárodních soutěží BIU 2014 (3)

Kalendář soutěží Mistrovství a přeboru České republiky 2014 (3)

Pravidla: Čas (4)

Pozvánka na zimní halový závod (4)

Design: Speed Race Roar (4)

kolo můžu dát prakticky cokoli na co si vzpomenu. Postupně jsem si tak dělal radosti a kolo odladil do pěkných barev. To modrý kolo s příhradovým rámem byl SpeedRace Roar Power. Poprvé jsem to viděl v Japonsku v létě 2008 a byla to láska na první pohled. To jsem prostě musel mít a mám ho dodnes. Každý léto, když u nás doma přespávají cizinci po Dressler Campu, se na něj ptají a chtějí ho vidět. Je hodně pevný a přitom lehký. Má jen 1590 g, což je i v současnosti pořád skvělá hmotnost. Kdyby měl navářku na kotoučovou brzdu, tak na něm jezdím dodnes.

Mimochodem, umíš japonsky?

Bohužel ne, ale chtěl bych :) Pochytil jsem jen pár věcí, se kterýma nejsem úplně ztracenej, ale chtělo by to ještě víc.

Takže kola dováží proto, aby sis mohl vybírat, nebo si vybíráš proto, abys ukázal, cos dovezl?

To je správná poznámka :) Některý komponenty, a hlavně rám mám na kole, abych ukázal nový model na závodech a taky abych si sám osahal, jak to funguje a kolik to vydrží. Prodávání trialových komponentů beru dost osobně a vždycky mě hodně mrzí, když se někomu rozbije něco ode mě. Proto radši některý věci sám odzkouším, než je začnu nabízet dál.

Od roku 2012 jsi členem vedení BIU, tvá funkce se jmenuje technický ředitel – co máš vlastně na starosti?

V prvním roce jsme se museli všichni trochu zorientovat a napravit ty nejhorší chyby, který za posledních 20 let vznikly. Vzal jsem si na starost kalendář mistrovství světa a potom přípravu první valné hromady s novým vedením, která se uskutečnila loni v Blansku. Ta byla klíčová pro budoucnost BIU a dal jsem si hodně záležet, aby vše proběhlo přesně tak, jak má, a nic z toho, co tam proběhlo, se nedalo napadnout. Přinesl jsem přes 50 návrhů změn stanov BIU a biketrialových řádů. Jako jediný český zástupce v Prezidiu BIU jsem také ve spojení s českými úřady, protože BIU je registrovaná a sídlí právě v ČR.

BIU dlouho fungovala jako „one man show" pod vedením Hiroshiho Hirana. Proč bylo potřeba to měnit?

Hiro udělal v BIU strašně moc a zastal spoustu práce sám. Bohužel po letech si na to asi ostatní lidé z vedení BIU zvykli a postupně se zcela vytratili. I on sám se podle mě nakonec dostal do stádia, kdy už BIU neposunoval nikam dál a jen ji udržoval v chodu. A snad už ani nechtěl nic měnit. To ale nemohlo fungovat na věky, protože jeho pohled na věci je trochu japonský a většina biketrialového dění se odehrává v západním světě. Další problém byl, že jednotlivé země na výročních valných hromadách zastupovali a stále zastupují lidé, kteří neumí anglicky a nemají žádné vize. Jen se vezli a nechávali věci jen tak běžet. Teď je tomu snad konec. Změny přicházejí pomaleji než bysme chtěli, ale jsme na dobré cestě. Pořád jsou tam lidi, kteří by třeba chtěli něco dělat jinak, ale už se nedokopou k tomu něco opravdu udělat. To je v životě celkem běžná věc.

I z mého pohledu jsou změny jednoznačně přínosné. Dříve byla BIU pro veřejnost téměř utajená, nyní se snaží s jezdeckou základnou komunikovat a je mnohem otevřenější.

Určitě! Otevřenost je třeba. V dnešní době svět prožívá téměř všechno v živém přenosu díky internetu a i BIU tak musí být neustále ve spojení s jezdci. Ta uzavřenost je další z věcí, která vyplývá z toho, že BIU vedl jediný člověk, který neměl nikoho k ruce. Hiro hodně komunikoval s delegáty v jednotlivých zemích, ale veškeré informace o dění v BIU se přes tyto delegáty nedostaly dál k veřejnosti. Jsme moc rádi, že se nám podařilo konečně spustit oficiální web BIU. I ten má ale ještě své mezery, protože zatím nemáme lidi, kteří by tam něco psali. Stále platí, že co si neuděláme sami, to nemáme.

Velký podíl na tom zřejmě má Giuliano Gualeni, že? Oni teda Italové obvykle nebývají uváděni jako příklad co se organizování týče, ale toto je asi výjimka.

Giuliano je zachránce. Bez něj by se BIU znovu nenastartovala. Pochází ze severu Itálie, kde se maká a je tam soustředěný slavný italský průmysl, který dotuje ten líný a vysmátý jih země. Giuliano má zkušenosti ze světa trialu. Pořádal závody MS v trialu pod mezinárodní motocyklovou federací a to je úplně jiná liga. Jejich úrovni bysme se chtěli přiblížit. Právě on je teď největším tahounem BIU, který má šanci přinést dobrou budoucnost. Má v hlavě pár dlouhodobých projektů, které nám hodně přinesou.

Letos zmizel z kalendáře Evropský pohár, místo něj se objevil Světový pohár – jak to vypadá dál s Evropskou biketrialovou unií EBU?

Přiznám se, že sám nevím. V BIU je taková spousta věcí, co je potřeba udělat, že jsem já sám s EBU nijak nekomunikoval. Ve spojení s EBU je Giuliano.

Potřebuje vůbec tam malý sport samostatnou federaci pro Evropu?

Uvidíme, co budoucnost přinese. Aktivity EBU mi ale nepřipadají špatné. Chlapi dali dohromady skvělý koncept Evropských pohárů a možná by existence EBU měla smysl i v budoucnu. V BIU jsou sdruženy země i z ostatních kontinentů a byla by škoda, kdyby měly možnost nějakým způsobem zasahovat do biketrialu v Evropě. Evropské pojetí biketrialu je mi nejbližší. Třeba v Asii nebo jižní Americe organizují sport trochu zvláštním způsobem, který by v evropských podmínkách příliš nefungoval. Myslím, že EBU má v současném biketrialu pořád svoje místo. V budoucnosti se to může změnit, ale tak daleko dnes ještě nejsme.

Pojďme zpátky k Lukáši Buriánkovi, tentokrát v roli pořadatele. Pokud si pamatuji, pořádal jsi v Říčanech dva závody mistrovství republiky. Vlastně tři, protože ten jeden byl dvoudenní. Na tom prvním o rok dříve se pro změnu na rozdíl od všech ostatních nevybíralo startovné. Nejsi tak trochu buřič a provokatér?

Ani ne :) Tenkrát jsem měl poměrně dobrou pozici pro shánění sponzorských peněz a neměl jsem v plánu dělat závody za účelem zisku. Podařilo se mi zajistit dostatek financí, takže startovné nebylo potřeba. Bylo to taky trochu gesto ode mě, jako jezdce, jezdcům. Chtěl jsem ukázat, že to jde i takhle. Ale samozřejmě chápu, že ne každý má finanční možnosti, jaké jsem měl tenkrát já. Dneska bych už bohužel závody bez startovného asi nezvládl.

Letos pořádáš v Tanvaldu závod mistrovství světa. Ten bude standardní?

Chtěl bych, aby to byly závody minimálně ve standardu, na kterém jsme v ČR zvyklí. Závody budou organizovat místní, kteří mají spousty zkušeností s evropskými závody v trialu, které jsou výrazně větší než biketrialové akce. Jak jsem říkal, organizace soutěží pod Mezinárodní motocyklovou federací FIM jsou úplně jiná liga. Já bych měl pokrýt ty rozdíly mezi trialem a biketrialem, aby vše proběhlo hladce. Jsem z toho trochu nervózní, ale věřím, že to zvládnem.

Kolik lidí ti s organizací pomáhá?

Zatím jsme dva. Já a Michal Tůma. Michal je ale člověk na správném místě, který má svůj zkušený tým lidí, kteří zvládnou všechno. Mají toho za sebou už hodně a já jim věřím. Navíc první dva závody letošního MS se jedou ve Španělsku, takže věřím, že Tanvald bude tím nejlepším letošním závodem ;)

Držíme palce, aby to vyšlo. Díky za rozhovor.

Lukáš Buriánek, model 1988

Lukáš Buriánek, narozen 1978 v Říčanech. Na trialovém kole jezdí od roku 1986 bez přestávky dodnes. Krajský přebor, republikový přebor, mistrovství republiky, středoevropský pohár, mistrovství světa – úspěšnou kariéru jezdce narušilo opakované zranění kolene. Od roku 2000 tak Lukáše vídáme „jen" v kategorii hobby a ušetřenou energii věnuje organizační práci.

MEZINÁRODNÍ BIKETRIALOVÁ UNIE BIU

Biketrial vznikl v sedmdesátých letech ve Španělsku a rychle se rozšířil nejprve do Evropy a pak i do světa – i když pod různými jmény, říkalo se mu bici-trial, cicle-trial, velo-trial a podobně, aby se odlišil od trialu na motocyklech, z nějž pochází. Pod sjednoceným názvem „trialsín“ byly od počátku osmdesátých let pořádány první Evropské poháry, které v roce 1986 vystřídalo první **Mistrovství světa**. Nový sport byl tehdy zařazen pod mezinárodní cyklistickou federaci UCI, takže šest prvních ročníků z let 1986-1991 najdete v seznamech světových šampionátů UCI. Stále silnější spory mezi pořadateli a federací UCI však vedly k rozhodnutí osamostatnit se a uspořádat mistrovství světa 1992 pod novým jménem a novou federací – **Biketrial International Union**, BIU.

Rozhodující jednání o založení BIU proběhlo na závodech Světového halového poháru v německém Sinsheimu za účasti delegací Německa, Československa a Španělska, na které navázalo jednání v Praze 30. 11. 1991. Na založení federace se dohodlo 13 národních delegátů a prvním prezidentem byl zvolen pan Josef Dressler, otec v té době druhého jezdce v pořadí světové elitní kategorie. Dosud používaný název „**trialsín**“ byl nahrazen mezinárodně srozumitelnějším jménem „**biketrial**“. Dokončení právních úkonů nutných k založení nové organizace se ujala česká strana, velký podíl na tom měl pan Švanda z Československé motocyklové federace, který se podílel i na sestavení sportovních řádů. Stanovy BIU jsou proto napsány v českém jazyce, opatřeny razítkem českého ministerstva vnitra a podpisem Jána Langoše s datem 2. 7. 1992 – „je to poslední dokument, který ve funkci ministra vnitra podepsal“, doplnil historickou perličku pan Dressler. Jen pro zajímavost, identifikační číslo (IČ) má BIU přiděleno 45768501, český název je „Mezinárodní cyklotrialová unie“ a anglický překlad je uveden „**Bike Trial International Union**“, zkráceně **BTIU** (nikoliv BIU).

Nová technická pravidla mimo jiné zaváděla jako novinku časový limit 2 minut na průjezd sekcí. Josef Dressler byl prezidentem BIU první tříleté volební období do roku 1995, z dalších voleb odstoupil a ve funkci jej nahradil tehdejší místopředseda pan Hiroshi Hirano.

Kromě světového šampionátu organizovala zpočátku BIU i mistrovství Asie a mistrovství Evropy a také registruje biketrialové světové rekordy. V roce 2004 vzniká jako samostatná organizace Evropská biketrialová unie (**EBU**), která převzala organizaci mistrovství Evropy a Evropského poháru. V Asii obdobnou roli zaujala Biketrial Asia Union (BAU).

Dodejme ještě, že po odchodu velké části jezdců cyklotrialu pod novou federaci BIU pokračovala cyklistická federace UCI v organizaci svých vlastních soutěží a světových šampionátů podle trochu odlišných pravidel. Od roku 1992 tedy vedle sebe existují dva trialové sporty na kolech, **biketrial** pod BIU a **trial** pod UCI. Rozdíly mezi oběma sporty jsou jen nepatrné a mnozí jezdci tak úspěšně závodí „pod obojím“.

Cílem BIU je podle stanov podpora všem návrhům a iniciativám přispívajícím k rozvoji cyklotrialu, dále upravovat pravidla sportu a soutěží a také udělovat oprávnění k pořádání mezinárodních soutěží včetně kontroly, zda tyto soutěže jsou v souladu se sportovními řády. Ve stanovách je definován i pojem »cyklotrial«: „*termín cyklotrial (bike trial) platí pro sportovní odvětví, jehož podstatou je závodní činnost provozovaná vlastní tělesnou silou jezdcem s použitím sportovního náčiní – speciálního kola, po vyznačené trati, kdy jezdec je hodnocen podle minimálního tělesného kontaktu s terénem při průjezdu vyznačeného úseku tratě*“. Na to, že se jedná o právnický dokument, je to definice poměrně srozumitelná.

Členy BIU jsou jednak **členské národní organizace**, jednak takzvaní přidružení členové. Národní organizace zastupují BIU ve své zemi – v České republice je jí **Česká motocyklová federace** (ČMF). Národní organizace mají právo účasti a hlasování na valné hromadě BIU, mohou tedy například volit členy prezídia. Přidruženým členem BIU se může stát jakákoliv další organizace, působící v rámci rozvoje biketrialu, tito členové ale nemají hlasovací právo.

V čele BIU stojí zvolené prezídium, které činnost řídí. Má pět členů, v závorkách uvádíme současné obsazení: prezidenta (Hiroshi Hirano, JAP), viceprezidenta (Giuliano Gualeni, ITA), organizačního ředitele (Lukáš Buriánek, CZE), prezidenta technické komise (Jean Fabregas, FRA) a zástupce jezdců (Scott Wilson, ENG). Oficiální sídlo má BIU v Říčanech u Prahy.

KALENDÁŘ MEZINÁRODNÍCH SOUTĚŽÍ BIU 2014

30. 3. 2014	Světový pohár **Barcelona** – Montjuïc, Španělsko
9. - 10. 8. 2014	#1 Mistrovství světa **Muiños**, Španělsko
16. - 17. 8. 2014	#2 Mistrovství světa **Odena**, Španělsko
23. - 24. 8. 2014	#3 Mistrovství světa **Tanvald**, Česká republika
20. - 21. 9. 2014	Mistrovství Evropy **Znojmo**, Česká republika

KALENDÁŘ ZÁVODŮ MISTROVSTVÍ A PŘEBORU ČESKÉ REPUBLIKY V BIKETRIALU 2014

3. 5. 2014	#1 **Brno – Kníničky**. Tradiční zahájení sezony v brněnském areálu technických sportů v režii AMK Staré Brno.
10. 5. 2014	#2 **Ouběnice**. V motocyklovém trialu dobře známý areál „Na Kocábě“ bude pro biketrialisty novinkou. Pořádá 4RC Trial klub.
24. 5. 2014	#3 **Karlov**. Další novinka sezony, v místě dosud známém jen vybraným účastníkům soustředění talentované mládeže připraví závod sportovní komise biketrialu při ČMF.
31. 5. 2014	#4 **Velká Bystřice**. I letos chystá Biketrial klub Olomouc mix umělých překážek na náměstí a přírodních sekcí v lese.
14. 6. 2014	#5 **Nové Veselí**. Dějiště loňského finále Evropského poháru, v bývalé kačenárně u rybníka.
21. 6. 2014	#6 **Blansko – Palava**. Jedna z nejlepších domácích lokalit pro klasický biketrial v přírodě.
30. 8. 2014	#7 **Březová u Sokolova**. Areál „Na Výsluní“ a skály nad vodárnou, místo několika soutěží mistrovství světa a nesčetných republikových závodů nechybí díky panu Boudovi v kalendáři ani letos.
6. 9. 2014	#8 **Kutná Hora – Sion**. Stejná klasika jako Březová – kameny na úpatí hradu pamatují nejen Jana Roháče z Dubé, ale i Ota Pi, Cesara Cañase,Benita Rose, Gillese Coustelliera, Vincenta Hermance a další. Naposledy se zde bojovalo o vítězství v roce 2008, po pětileté pauze se sem biketrial opět vrací. Pořádá sportovní komise.
13. 9. 2014	#9 **Kyjov.** Trialpark na střelnici a lesík „U Polámaných“ vloni jezdcům ukázaly svou drsnější tvář, letos snad opět za sucha?
8. – 9. 11. 2014	#10 **Brno– Sport Life**. Indoorové zakončení sezony s jistotou sucha a tepla v pavilonu brněnského výstaviště.

PRAVIDLA: ČAS

Přestože hlavním hodnotícím kritériem jsou v biketrialu trestné body, je čas nedílnou součástí každého závodu. Ostatně – i ten, kdo ony body sčítá a vyhodnocuje, se jmenuje hlavní časoměřič. A jak se dočtete dále, jsou tu časy rovnou tři.

První z nich je **časový limit pro průjezd kontrolním úsekem** (KÚ). Ten byl do biketrialu (tehdy cyklotrialu) zaveden až v roce 1992 po založení BIU, do té doby mohli jezdci setrvat v KÚ, jak dlouho chtěli. Nekonečné čekání, až si jezdec opřený o pedál dostatečně odpočine a pojede dál vedlo k tomu, že do pravidel byl doplněn odstavec: „Maximální čas na průjezd KÚ jsou dvě minuty, po jeho překročení obdrží jezdec 5 trestných bodů (TB)“. A ty pětky jezdci skutečně dostávají. Rozhodčí je povinen hlásit uplynutí jedné minuty a dále posledních 15 vteřin odpočítáváním, jinak oznamuje zbývající čas na vyžádání jezdce. Často proto nosí stopky i doprovod a jezdce upozorní, kdy může zvolnit a kdy naopak musí pospíšit – odhadnout, kolik času bude na průjezd jednotlivých částí sekce potřeba ale vyžaduje velkou zkušenost. Chybí-li v okamžiku zapípání stopek rozhodčího do cíle byť jen jediný metr, dostává jezdec pětku, i kdyby do té doby jel čistě. *To platí v „našem“ BIU, malinko jinak je to v pravidlech podle federace UCI: tam je časový limit nastaven 2,5 minuty a po jeho překročení jezdec dostává 1 TB za každých 15 sekund.*

Druhým časem je **čas na závod**. Ten se dozvíte z propozic příslušného závodu (tradičně nazývaných „zvláštní ustanovení“) a určuje jej ředitel soutěže. Jeho délka se vypočítá z počtu kontrolních úseků, počtu okruhů, délky okruhu a dalších parametrů. Jednoduše řečeno: více kontrolních úseků a delší přesuny mezi nimi znamenají potřebu delšího času na závod. Většinou se pohybuje kolem čtyř až pěti hodin, každému jezdci začíná běžet okamžikem startu a končí odevzdáním bodovací karty posledního okruhu. Zdánlivě dost času začne utíkat nepříjemně rychle v okamžiku, kdy se vytvoří fronty na sekcích. Stojí-li před vámi ve frontě třeba pět jezdců, každý má na průjezd sekce dvě minuty, nějakou dobu zabere, než se zkoncentruje ve startovní zóně, než mu rozhodčí zapíše body do karty – a najednou je to fronta na dvacet minut. Krát osm kontrolních úseků dostáváme dvě a půl hodiny na jeden okruh, takže jakékoliv zdržení (lepení duše, odpočinek…) může mít za následek překročení času závodu a s ním spojenou penalizaci – 1 TB za každých pět minut. Tyto penalizační body se přičítají k TB z kontrolních úseků. Překročení času závodu o více než hodinu ale už znamená diskvalifikaci.

Třetím časem, který může hrát za určitých okolností ve výsledcích roli, je **čas, který jezdec strávil na trati**. Jak už bylo zmíněno výše, měří se od okamžiku startu do odevzdání bodovací karty z posledního kola. Start bývá dnes na domácích závodech obvykle hromadný, takže čas startu mají všichni jezdci z kategorie stejný. Na mezinárodních závodech se stále dodržuje pravidlo, že startovní časy se losují a jezdci startují ve dvouminutových intervalech za sebou. A kdy tedy čas rozhoduje o pořadí? Pořadí se určuje podle menšího počtu trestných bodů. Pokud mají jezdci stejně, je lepší ten, který má více sekcí projetých za nula trestných bodů. Shoduje-li se i počet nul, rozhoduje větší počet jedniček a tak dále. Trvá-li shoda i poté, rozhoduje právě čas. Modelovou (ale bohužel poměrně častou) situací je, když jsou tratě v některé kategorii příliš obtížné a větší počet jezdců nezajede ani jedinou – mají samé pětky. Tedy stejně nul (žádnou), jedniček (žádnou) atd. a teprve čas určí, kdo byl „horší“. Ale například na EP ve Znojmě v roce 2012 v kategorii poussin rozhodoval čas o pořadí na prvních třech místech – všichni tři jezdci tam zajeli za 8 bodů, každý s jednou pětkou, jednou dvojkou a jednou jedničkou, pokaždé na jiné sekci.

ZIMNÍ HALOVÝ ZÁVOD JEDNOTLIVCŮ A DRUŽSTEV V OLOMOUCI

Biketrial klub Olomouc vás zve na třetí ročník zimního závodu, který se bude konat v sobotu, **1. března 2014** v hale na pevnůstce v Bystrovanech. Příjezd k hale od Olomouce - Bělidel z ulice Pavelkovy bude vyznačen cedulemi. Zahájení závodu mládeže v 10 hodin. Připraveny budou čtyři kontrolní úseky na tři kola (celkem 12 KÚ na závod), z toho tři v hale a jeden na venkovní kryté ploše. Závodit se bude v kategoriích beginner D (**růžová trať**), poussin (**bílá trať**), benjamin (**zelená trať**) a minime (**modrá trať**). Odpolední závod v kategorii hobby (**modrá**) a volná **červená** začne po třináctě hodině.

Novinkou letošního roku je možnost přihlásit se do soutěže družstev. Družstvo tvoří tři až čtyři jezdci, každý z jiné kategorie. Do výsledků se započítávají součty trestných bodů členů z individuálního závodu. Pokud má družstvo čtyři členy, škrtá se výsledek nejhoršího z nich v každém kole. Soutěž družstev bude vyhodnocena zvlášť.

Startovné 200 Kč, kdo se prokáže platnou licencí BIU na letošní rok, získává slevu 50 Kč (závodit ale můžete i bez licence). Ve startovném je zahrnuto i občerstvení pro jezdce. Účast v soutěži je na vlastní nebezpečí.

DESIGN: SPEED RACE ROAR

Na titulní straně můžete vidět 20“ model **Roar** značky Speed Race, která patří do skupiny Easy-Bike se sídlem v Pekingu. Ve velikosti 26“ se tento rám vyrábí dodnes, i když jeho geometrie se postupně vyvíjí (například BB se zvýšilo z +45 na +70mm). Na první pohled změť trubek ve skutečnosti tvoří důmyslnou prostorovou strukturu trojúhelníků, které zajišťují dostatečnou tuhost a pevnost rámu. Vzhledem k vyšší náročnosti na výrobu (jen svařování zabere 130 minut) se jedná o malosériový produkt, se kterým se v obchodech moc často nepotkáte. Mezi rámy ostatních značek, které se dnes mnohdy dají rozpoznat jen podle samolepek s názvem výrobce, je ale nepřehlédnutelný.

Biketrialová revue, číslo 6 Vydal Biketrial klub Olomouc, Budovcova 3, 779 00 Bystrovany, IČ 750 95 581 v únoru 2014 jako propagační materiál. Dotazy, příspěvky, náměty posílejte na adresu klub@biketrial-olomouc.cz. Telefonický kontakt: +420 721 048 805. Jakékoliv reprodukce textů nebo fotografií jsou možné jen se svolením autorů. Více informací najdete na www.biketrial-olomouc.cz.